

Để Yên Cho Ngọn Cỏ Nhỏ Xuống Một Giọt Sương

Sáng nay trời vẫn mù. Thêm một ngày không nắng! Ông Mặt Trời đi vắng? Sắp rồi Mother's Day!

Tôi hôn tôi bàn tay, bàn tay không nắm gió, để yên cho ngọn cỏ nhỏ xuống một giọt sương...

Buồn lắm khi nhớ thương, đất trời thường âm đạm! Nhớ thương có buồn chán chuyện gì đó không tên!

Tại sao không thể quên sắp rồi ngày của Mẹ? Cái bóng Mẹ rất nhỏ thấy ở cuối chân mây...

Con đưa Đông đưa Tây, con Mẹ một đám sậy, guộc gầy thời buổi ấy, Mẹ héo hon héo hon...

Mẹ chừ ngó lên non dù nằm yên dưới mộ! Bên Cha, vẫn một chỗ Mẹ dựng bia hồi nào...

Ngày Của Mẹ thì sao? Thương đồng bào như Mẹ? Nhà Nước mình không Lễ cho Cha Mẹ bao giờ!

Một Đất Nước rất Thơ! Tắm ảnh mờ nhang khói! Tự dưng mà tôi nói: Sáng nay trời mờ sương!

*

Sáng nay thơ tôi buồn biết rằng em không thích! Nhưng lòng tôi sông rạch ai xẻ mà ngổn ngang?

Trần Vấn Lệ